

(38)

هو الله

ای ثابت بر پیمان همانست که مرقوم نموده بودی که یوم ظهور از جہتی فیض موفور است و از جہتی امتحان و افتتان نفوس بیشعور و لکن از برای ثابتان میدان جانفشانیست و قربانگاه رحمانی شہادت حضرت یعقوب حضرت یعقوب را باز معتکف بیت الحزن کرد و جمیع یارانرا بأسف شدید انداخت ولی این شہادت آن جان پاک را عین مسرت بود و فیضی از فیوضات حضرت احدیت و البتہ در کرمانشاهان چنان روح و ریحانی عنقریب احداث نماید کہ حتی اهل عدوان فریاد و فغان برآرند کہ ای کاش اوباش متصدی این ظلم دلخراش نہی شدند زیرا برعکس نتیجہ بخشید گمان میشد سبب خمودت است ولی این خون جوشید و انجذاب و حرارت حاصل شد یریدون ان یطفئوا نورالله بأفواہہم و الله یتم نورہ و ینشر نفعاتہ و یعلی ذکرہ بین العالمین این شہادت کبری سبب نصرت عظمی است آن خون رنگین عاقبت آن مدینہ را بہشت برین نماید اطبا برآند کہ قوت خون بسیار است در پای ہر شجری ریختہ گردد آن درخت تن آور شود و شکوفہ و ثمر بی حد و حصر دہد این تأثیر خون بہائم است دیگر معلوم است کہ چنین خون مبارک انسانی در پای شجرہ مبارکہ چہ قدر سبب قوت و نمو و شکوفہ و ثمر گردد علی الخصوص کہ آن جوان نورانی نہایت آرزوی جانفشانی داشت و مادر مہربان با وجود آنکہ فرزند جوانرا عزیزتر از جان شیرین داشت تمنای آن نمودہ بود کہ پیراہن آن نازنین را در سبیل الہی آلودہ بخون رنگین بیند این چہ قوتی است و چہ جانفشانی و چہ قربانی و دست افشانی و سوف تری الآیات الکبری تظہر علی الملا من ہذہ الشہادۃ فی میدان الفداء جمیع یارانرا دلداری دہید و بموہبت رحمانی نوید بخشید و علیک البہاء الابہی

(عبدالہاء عباس)